

[Viggo Starcke.]

landbrugsvarer, hvor Danmark har en ganske særlig interesse i, at disse landbrugsvarer bliver liberaliseret, og da vi meget ønsker at forstå ministerens motiver til den afvisende holdning, han har indtaget, vil jeg tillade mig at forespørge: Vil økonomi- og arbejdsministeren redegøre for forhandlingerne i OEEC i Paris og for den stilling til forslaget om fremme af liberaliseringen til 100 pct., som ministeren har indtaget?

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Det forekommer mig egentlig, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke gennem de udtalelser, han fremsatte her, viste sig at være særdeles velorienteret om, hvad der er foregået i Paris, sådan at måske en del af den forespørgsel, det ærede medlem har rettet til mig, egentlig er overflødig, og en del af det svar, jeg kommer til at afgive, måske heller ikke var så nødvendigt. Alligevel vil jeg give dette svar fuldtud, idet det jo er uhyre rimeligt, at der for det høje folketing bliver afgivet en så fyldig beretning som muligt om, hvad der er foregået på den særdeles vigtige konference, jeg deltog i i Paris.

Inden jeg går over til selve redegørelsen, som jo vil præsentere sig bedst for de ærede medlemmer ved at blive fremsat i en vis kronologisk rækkefølge, turde jeg måske straks svare på et par af de spørgsmål, som det ærede medlem var så venlig at stille til mig i sin lille motivering her for forespørgslen.

Det ærede medlem benyttede den karakteristik, at vi fra dansk side i Paris havde indtaget en afvisende holdning overfor det forslag, som forelå. Det er en karakteristik, jeg ikke kan godkende. Vi indtog ikke nogen afvisende holdning, men sagde — således som det ærede medlem også havde forstået det — at vi ønskede visse ændringer. Så spørger det ærede medlem mig, hvad det er for ændringer, vi fra dansk side har ønsket, og det er jo slet ikke svært at svare på. Det, vi ønsker ændret, er, som jeg iøvrigt nærmere skal komme ind på i min fortsatte redegørelse, visse skævheder, som vi mener har præget liberaliseringens udvikling i Europa, skævheder, som har været til ugunst for Danmark, således at Danmark ikke har fået det udbytte og den fordel af liberaliserings-

bevægelsen og handelens frigørelse, af for søgene på at skabe et fælleseuropæisk varemarked, som andre lande har fået. Det beror på, at de liberaliseringer, man har foretaget, så ensidigt har knyttet sig til spørgsmålet om importregulering, kvantitativ importregulering, hvorimod man ikke har gjort tilsvarende stærke fremskud mod andre metoder til hindring af fri handel, der jo er nøjagtig lige så farlige, og her tænker jeg især på told, på statshandel og — med den den opfindsomhed, der præger europæiske regeringer i øjeblikket — forskellige andre former for importforhindringer. Vi er bange for og mener at have erfaring for, at nogle af de importfrigørelser, der har fundet sted, i virkeligheden kun er en slags vinduespynt, idet man nok sætter varen på friliste, men kort tid efter indfører statshandel eller indfører høj told, og hvad man nu kan finde på, sådan at handelen alligevel ikke får lov til at foregå, varerne ikke lov til at flyde frit og uhemmet på tværs af landegrænserne. Vi ønskede foretaget de ændringer, at man også skulle sætte ind overfor told, overfor statshandel, for at få handelen frigjort også på disse punkter. Når det ærede medlem forstår min tankegang, tror jeg slet ikke, han vil være uenig med mig. Det er klart, at når vi sætter så kraftigt ind, er det ikke alene, omend først og fremmest, af ideelle grunde, men så er det også, fordi dansk landbrugseksport og for en del dansk industrieksport har mødt næsten uoverstigelige vanskeligheder på disse punkter.

Det giver også svaret på det ærede medlems andet spørgsmål, hvor han gerne vil vide, hvad jeg forstår, eller hvad Danmark forstår ved reel ligestilling og gensidighed. Ja, derved forstår vi jo netop, at samme adgang, som udlandet får til at sælge sine varer på det danske marked i fri konkurrence med dansk produktion, samme adgang må vi have til at sælge vore varer på de udenlandske markeder. Jeg tror, at det standpunkt, vi her har fremført, er i fuld overensstemmelse med, hvad et flertal i dette høje ting finder er udtryk for danske interesser, og jeg ved også, at det udtrykker hvad man indenfor dansk erhvervsliv mener om disse problemer.

Ja, det var for til indledning at besvare det ærede medlem hr. Viggo Starckes mere